

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงต่อ การลดความเครียดในขณะฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษานายบาล ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษานายบาลที่เข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านคุกคามต่ำกว่าก่อนการเข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

2. นักศึกษานายบาลที่เข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านทำทาสสูงกว่าก่อนการเข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

3. นักศึกษานายบาลที่เข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านคุกคามต่ำกว่านักศึกษานายบาลที่เข้าไม่ได้รับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

4. นักศึกษานายบาลที่เข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านทำทาสสูงกว่า นักศึกษานายบาลที่ไม่ได้เข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

จากตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดภายหลังการเข้ารับการการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงนักศึกษานายบาลกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนในด้านการคุกคามลดลง และค่าเฉลี่ยของคะแนนในด้านทำทาสเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2

จากตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดในขณะฝึกปฏิบัติงานของกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดทั้งในด้านคุกคามและทำทาสไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียด

ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ปรากฏว่าคะแนนความเครียดทั้งในด้านท่าท่ายและในด้านความรู้สึกไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลทั้งสองกลุ่มมีการประเมินสถานการณ์การฝึกปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันในระยะก่อนการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

จากตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดในด้านความรู้สึกและด้านท่าท่าย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดในด้านความรู้สึกต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ.01 ผลการวิจัยนี้ สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ส่วนในด้านการท่าท่าย ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สนับสนุนตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

เพื่อความสะดวกในการอภิปรายผล ผู้วิจัยจึงขออภิปรายการเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่มทดลอง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นและจะอภิปรายเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ดังนี้

การปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริง ของ Glasser จะใช้หลักการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงจากผู้ที่มียุทธศาสตร์แห่งความล้มเหลวไปสู่ผู้ที่มียุทธศาสตร์แห่งความสำเร็จ นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงมีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คือ มีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้สถานการณ์การฝึกปฏิบัติงานจากเดิมที่รับรู้ว่าการฝึกปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่คุกคามจิตใจ และกดดันความรู้สึกเป็นอันตรายต่อความมีคุณค่าในตนเอง ดังคำพูด"เวลาขึ้นฝึกงานเหมือนเข้าคุกเลย" "กดดันมาก" การรับรู้ต่อผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์นี้เทศก์ไปในทางที่ไม่ดี เช่น เป็นผู้ที่ "ไม่เข้าใจนักศึกษา" "ช่างซักถามในเรื่องที่ตอบไม่ได้" "คอยจับผิด" การรับรู้ต่อตนเองในลักษณะไม่ดี เช่น เป็นผู้ที่ "ไม่มีความมั่นใจในตนเอง" "ทำอะไรไม่ได้" "ทำอะไรไม่เคยถูกทั้ง ๆ ที่ตั้งใจทำแล้ว" การแสดงออกของพฤติกรรมที่สอดคล้องกับการรับรู้ของสมาชิกคือ การไม่อยากฝึกปฏิบัติงาน ดังคำพูดว่า " ถ้าไม่มีการฝึกปฏิบัติงานคงจะดีมาก" หรือ "วันไหนไม่ต้องฝึกงานจะโล่งใจมากสบายใจ " หรือ "ไม่กล้าถามอาจารย์ กลัวอาจารย์ย้อนถามแล้วตอบไม่ได้ "หรือ "เวลาถูกว่าก็เฉย ๆ รับฟังไม่กล้าโต้แย้ง พอออกจากตึกที่ฝึกงานก็จะสบายใจไปเอง" นักศึกษาพยาบาลจะยอมรับสถานการณ์การฝึกปฏิบัติงาน โดยเก็บกดความรู้สึกของตนเองไว้มากกว่าที่จะกล้าแสดงออก ไม่กล้าแสดงออกถึงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มีความเครียดได้ง่าย (Powell, 1990) ความเครียดในขณะที่ฝึกปฏิบัติงาน เกิดจากการที่นักศึกษาพยาบาลมีการประเมินการรับรู้ต่อการฝึกปฏิบัติงานว่า เป็นสิ่งที่คุกคามต่อจิตใจ และมีการรับรู้ต่อตนเองว่า เป็นผู้ที่ไร้

ความสามารถ ซึ่งก่อให้เกิดความเครียดในการฝึกปฏิบัติงาน เมื่อนักศึกษาได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มแล้ว ปรากฏว่า ความเครียดที่เกิดการฝึกปฏิบัติงานในด้านความลดลง ดังคำพูดของสมาชิกกลุ่มที่ว่า "ตอนนี้การฝึกปฏิบัติงานไม่เหมือนคุณแล้ว" "คิดว่าจะฝึกปฏิบัติงานต่อไปมันทำให้ได้ฝึกประสบการณ์มากขึ้น" "ตอนนี้ก็ล้าน้อยลงและมีความมั่นใจมากขึ้น" ตระหนักความสามารถของตน ดังคำพูดที่ว่า "รู้ว่าเราก็กทำได้" "กล้ามากขึ้น" "มีกำลังใจในการฝึกปฏิบัติงานมากขึ้น" ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่ยอมรับความเป็นจริง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการกระทำของตนพร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดนิจาร์ณาตามความเป็นจริงสามารถลดความเครียดในขณะที่ฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษานายบาลได้ โดยการช่วยให้เกิดการพัฒนาตามกระบวนการปรึกษา 3 ขั้นตอน คือ การสร้างสัมพันธภาพ การตระหนักรู้ต่อตนเอง และการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง โดยใช้หลักการปรึกษา 8 ประการ เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ต่อสถานการณ์การฝึกปฏิบัติงานและการรับรู้ต่อตนเอง ซึ่งได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการฝึกปฏิบัติงาน ดังนี้

1) การสร้างสัมพันธภาพ

การสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้รับการปรึกษากับนักจิตวิทยาการปรึกษา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ตามแนวคิดของ Glasser (1979) สัมพันธภาพเพื่อการรักษาจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้นำกลุ่มแสดงท่าทีที่อบอุ่น เข้าใจ ใส่ใจและห่วงใยต่อสมาชิกกลุ่มอย่างแท้จริง ยอมรับนับถือในสมาชิกแต่ละคน เต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์และค่านิยมของตนในโอกาสที่เหมาะสมพร้อมที่จะก้าวไปด้วยกัน ในการค้นหาความสำเร็จ ความมีคุณค่า ความรับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาสัมพันธภาพในการรักษาโดยการแนะนำตัวต่อสมาชิกกลุ่ม ในด้านของผู้ที่มีความพร้อมในการที่จะก้าวไปด้วยกันเพื่อช่วยให้สมาชิกได้สามารถฝึกปฏิบัติงานได้อย่างสบายใจ และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ทำความรู้จักกับผู้นำกลุ่มโดยการซักถาม เพื่อสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจ

เมื่อผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ถามสมาชิกกลุ่มได้ถามถึงประสบการณ์ของผู้นำกลุ่มในฐานะของพยาบาลรุ่นพี่ ทั้งในด้านประสบการณ์การทำงาน ความแตกต่างจากการเป็นนักศึกษาอย่างไร การเรียน กิจกรรมกลุ่มที่จะทำ ซึ่งผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประชุมกลุ่ม ขอบเขต ระยะเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดวันและเวลาในการเข้าร่วมกลุ่ม เพื่อพัฒนาความมีส่วนร่วมและความรู้สึกเป็นเจ้าของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกขอกำหนด

เวลาเป็นวันจันทร์และวันศุกร์ เวลา 16.30 ถึง 18.30 น. เนื่องจากมีความเหมาะสมในเรื่องเวลา และไม่รบกวนการเรียน หลังจากนั้น ใช้กิจกรรม "ฉัน"(ดู ภาคผนวก ง) ในการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกกลุ่ม บรรยากาศกลุ่มมีความเป็นเอง สนุกสนาน มีเสียงหัวเราะ มีการซักถามเรื่องราวส่วนตัวของกันและกัน เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การเรียนพยาบาล สถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่สมาชิกอยู่

2) การเน้นที่พฤติกรรมปัจจุบัน

พฤติกรรมประกอบด้วย 3 ส่วน คือการกระทำ ความคิด ความรู้สึก แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดเจน คือ การกระทำ (Glasser, 1979) เน้นที่พฤติกรรมปัจจุบันเนื่องจากเห็นว่า อดีตไม่สามารถแก้ไขได้ แต่สิ่งที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้คือปัจจุบัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำสมาชิกกลุ่มให้เกิดการตระหนักรู้ต่อตนเอง โดยใช้คำถามและเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สำรวจตนเองในการฝึกปฏิบัติงาน เช่น ใช้คำถามว่า "ขอให้ลองๆ ลองทบทวนคุณะคะว่า ในการฝึกปฏิบัติงาน เราต้องพยายามอะไรบ้าง" เพื่อให้สมาชิกกลุ่มพิจารณาสภาพต่างๆไปในการฝึกปฏิบัติงานของตน หลังจากที่สมาชิกสำรวจการฝึกปฏิบัติงานของตน สมาชิกบอกเล่าถึงประสบการณ์การฝึกปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลต่าง ๆ เช่น ที่บอกว่า "ต้องเจอคนไข้หลายโรค " หรือ "เจอเจ้าหน้าที่บางคนที่ซักถามมาก ๆ" หรือ "ต้องเจอนักศึกษาแพทย์เฮอะแยะไปหมดโดยเฉพาะในโรงพยาบาลศูนย์ "

เมื่อผู้นำกลุ่มนำให้สำรวจถึงความรู้สึกของตนที่มีต่อการปฏิบัติงาน สมาชิกกลุ่มบางคนบอกว่า "ไม่สบายใจเลย" "เครียด" "หนักใจ" หรือ "กลัว" ผู้นำกลุ่มจึงได้ให้สมาชิกสำรวจสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงและพิจารณาว่าความเครียดมีผลอย่างไรต่อสมาชิกบ้าง ดังตัวอย่าง

โร : รู้สึกเครียด

ผู้นำกลุ่ม : ไรรู้สึกเครียดนะคะ เครียดทุกครั้งที่มีการฝึกงานหรือเปล่าคะ

โร : ค่ะ โดยเฉพาะวันที่มีอาจารย์อยู่ด้วย จะเครียดมาก

ผู้นำกลุ่ม : ไรเครียดจากอาจารย์ หรือการฝึกงานคะ

โร : กลัวอาจารย์ กลัวตั้งแต่มองไม่เห็นหน้า แคได้ยินเสียงรองเท้าก็กลัวแล้ว

ผู้นำกลุ่ม : มีอะไรทำให้รู้สึกอย่างนั้น

สอง : กิตติศัพท์ของอาจารย์ดู และพอฝึกงานก็เลยกลัว กลัวอาจารย์ถามแล้วตอบไม่ได้

ผู้นำกลุ่ม : แบบนี้เราก็ต้องคอยลุ้นว่าวันนี้จะถูกถามหรือไม่ อย่างนั้นมั๊ยคะ

โร : เครียดจากตรงนั้นแหละ เพราะไม่รู้ว่าอาจารย์จะถามอะไรบ้าง

ผู้นำกลุ่ม : ความกลัวตรงนี้ ไรจะทำอย่างไรได้บ้างคะ

โร : ก็พยายามเขียนแผนงานให้เสร็จ จะได้พร้อม แต่ส่วนใหญ่ไม่เสร็จ หรือเสร็จแบบลวกๆ เพราะงานเยอะมาก

3) การประเมินพฤติกรรม

การประเมินพฤติกรรมปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญในการนำสมาชิกไปสู่ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลง Glasser (1979) กล่าวว่าบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ก็ต่อเมื่อเขามีการประเมินพฤติกรรมปัจจุบันของตนและยอมรับว่าพฤติกรรมปัจจุบันเป็นสิ่งที่ต้องเปลี่ยนแปลง ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำสมาชิกให้มีการประเมินพฤติกรรม โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้นึกถึงสถานการณ์การฝึกงานที่ทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกเครียด และใช้กิจกรรม "การสำรวจเวลา" (ดูภาคผนวก ง) เพื่อให้สมาชิกได้ประเมินพฤติกรรมเมื่อเกิดความรู้สึกเครียด ดังการสนทนา

อร : การทำงานบนห่อผู้ป่วยไม่เครียด แต่การเขียนแผนงานให้การพยาบาลทำให้เครียด

ผู้นำกลุ่ม : ตอนไหนของการทำแผนงานที่ทำให้เครียดคะ

อร : เครียดตั้งแต่ การถามข้อมูลคนไข้ การตรวจร่างกาย บางทีก็เจอปัญหาคนไข้พูดไม่ได้ ไม่รู้จะหาข้อมูลที่ไหนมาเขียน หรือเวลาเขียนก็เขียนไม่ออก บางวันจนถึงตี 3 ตี 4 ก็ยังเขียนไม่เสร็จ มาเขียนตอนเช้าก็เขียนได้ไม่ตี อาจารย์อ่านก็โดนอาจารย์ว่า

ผู้นำกลุ่ม : การเขียนแผนงานไม่เสร็จ มีผลเสียต่อน้อง นะคะ

อร : ค่ะ มีผลเยอะด้วย เพราะต้องนำที่เขียนไปพูดนำอภิปรายร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่นๆ ก่อนฝึกงาน ต้องถูกพี่ๆ ชักถาม ถ้าพูดไม่ครบ

ผู้นำกลุ่ม : การเขียนแผนงานเป็นสิ่งจำเป็นในการฝึกงานของน้อง

อร : จำเป็นมาก พอทำไม่ได้เลยเครียดหนัก

จากการสนทนาข้างต้น สมาชิกกลุ่มได้ประเมินพฤติกรรมปัจจุบัน คือ พฤติกรรมการเขียนแผนงานก่อนลงมือฝึกงาน ซึ่งสมาชิกรับรู้ว่าเป็นสิ่งจำเป็น และยอมรับว่าหากสมาชิกทำไม่ได้จะรู้สึกเครียดมาก

4) การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง

เมื่อสมาชิกกลุ่มตระหนักถึงพฤติกรรมปัจจุบัน และยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงแล้ว ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกได้ค้นหาแนวทางที่สามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้ การวิจัยนี้ผู้วิจัยอาศัยกิจกรรม "การกำหนดเป้าหมาย"(คูภาคผนวก ง) กิจกรรมนี้จัดขึ้นเพื่อให้สมาชิกวางแผนเป้าหมายและพฤติกรรมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักมีความเป็นไปได้ มีโอกาสประสบความสำเร็จสูง และมีความเฉพาะเจาะจงไม่เลื่อนลอย ผู้วิจัยได้ใช้คำแนะนำในการวางแผนการเปลี่ยนแปลงแก่สมาชิก ตัวอย่างเช่น ในการเขียนแผนการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม ผู้วิจัยแนะนำว่า "กำหนดระยะว่าจะทำเสร็จในเวลาเท่าไร" "ขอให้น้องระบุว่าทำอะไรบ้างเพื่อให้งานเสร็จตามกำหนด " เมื่อสมาชิกกำหนดแผนการปฏิบัติงานแล้วแต่ยังแสดงท่าทางที่ไม่มั่นใจว่าจะทำได้หรือไม่ ผู้วิจัยได้แนะนำว่าสมาชิกน่าจะจะได้แสดงบทบาทสมมติ (role play) ซึ่งสมาชิกเห็นด้วย เช่น กรณีของสมาชิกที่ไม่กล้าถามอาจารย์ สมาชิกยอมรับว่า ความจริงเมื่อสมาชิกมีข้อสงสัยแล้ว ถ้าได้ถามอาจารย์ก็จะเป็นการดีคือเกิดความสบายใจ ผู้วิจัยจึงได้ให้สมาชิกนึกถึงคำถามที่จะใช้ถามอาจารย์ และให้สมาชิกทดลองแสดงบทบาทสมมติ โดยมีเพื่อนสมาชิกคอยให้ข้อเสนอแนะและดูความเหมาะสม ดึงบทสนทนา

สอง : ต่อไปจะถามอาจารย์ว่าเทคนิคอย่างไรที่ถูกต้อง

ผู้นำกลุ่ม : น้องจะถามอย่างไรคะ

สอง : ก็เลยถามว่าทำไมอาจารย์จึงทำไม่เหมือนทฤษฎี

ผู้นำกลุ่ม : พี่ว่าน่าจะใช้คำถามที่ชัดเจนกว่านี้ เพื่อน ๆ ลองช่วยคิดหน่อยนะคะว่าน่าจะตั้งคำถามอย่างไร

เพื่อน : น่าจะถามว่า จากที่อ่านในทฤษฎีมาเป็นแบบไหน แต่จากการปฏิบัติพบว่าบางคนทำไม่เหมือนกัน ทำให้ไม่แน่ใจว่าแบบไหนถึงจะถูกต้อง

ผู้นำกลุ่ม : สองจะลองตั้งคำถามใหม่อย่างไรคะ

สอง : อาจารย์ครับ ผมสังเกตว่าหลักการในทฤษฎีบางครั้งไม่ตรงกับการปฏิบัติ เพราะเห็นว่าบางครั้งเทคนิคในการปฏิบัติของแต่ละคนแตกต่างกัน ผมไม่แน่ใจว่าควรยึดหลักการอะไรดี

5) ความมุ่งมั่น

เมื่อสมาชิกกลุ่มกำหนดแผนการเปลี่ยนแปลงได้แล้วผู้วิจัยได้ขอให้สมาชิกบอกกล่าวถึงสิ่งที่สมาชิกจะกระทำต่อสมาชิกคนอื่น ๆ โดยให้สมาชิกประกาศความมุ่งมั่น สมาชิกได้ประกาศแผนการปฏิบัติต่อเพื่อนและมุ่งมั่นที่จะกระทำตามที่ได้อ้างอิงไว้ ดังเช่นประโยคที่ว่า "เราสัญญาแล้วว่าวันอังคารนี้ เราจะเขียนแผนงานให้เสร็จก่อนเที่ยงคืน" ซึ่งสมาชิกอื่นได้กล่าวสนับสนุนและให้กำลังใจแก่กัน ดังเช่นประโยคที่ว่า "ถ้ามีเรื่องอะไรก็ช่วยๆกันนะ อย่างน้อยก็ช่วยหาหนังสือให้ได้"

6) ไม่ยอมรับข้อแก้ตัว

Glaser (1979) ถือว่าการยอมรับข้อแก้ตัวเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของความล้มเหลว และเป็นการทำลายสัมพันธภาพในการปรึกษาหารือ เป็นการแสดงถึงความไม่รับผิดชอบในการวิจัยนี้ ปรากฏว่าสมาชิกกลุ่มสามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนด และได้รายงานผลการปฏิบัติงานได้ตามแผนที่กำหนดโดยไม่มีข้อแก้ตัว ผู้วิจัยได้แสดงความยินดีที่และชื่นชมต่อสมาชิกที่และแสดงความเชื่อมั่นว่าสมาชิกทุกคนมีความรู้ความสามารถที่จะสามารถฝึกปฏิบัติงานได้อย่างดี

7) ไม่ใช้การลงโทษ

การลงโทษเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ของความล้มเหลวและทำลายสัมพันธภาพของการปรึกษา Glaser (1979) เสนอว่า บุคคลควรได้รับการช่วยเหลือให้ประเมิณพฤติกรรมใหม่ และกำหนดแผนการที่สมาชิกสามารถทำได้แทนการลงโทษ ในการวิจัยครั้งนี้ สมาชิกได้รายงานถึงผลการกระทำตามแผนที่กำหนด จะมีสมาชิกบางคนที่ไม่ได้ทำตามแผนที่กำหนดเนื่องจากเหตุการณ์ที่คาดคะเนไว้ยังไม่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้แสดงความชื่นชมสิ่งที่สมาชิกได้กระทำไปแล้วและประสบผลสำเร็จ และขอให้สมาชิกได้ยืนยันที่จะปฏิบัติตามแผนที่กำหนด เมื่อสมาชิกเผชิญกับสถานการณ์นั้น

8) ไม่ยอมล้มเลิกความตั้งใจ

การล้มเลิกความตั้งใจเป็นการส่งเสริมและยอมรับการไม่รับผิดชอบของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งนักจิตวิทยาการศึกษาตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะแสดงออกถึงความเชื่อมั่น และให้กำลังใจแก่สมาชิกเพื่อให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลง ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยให้กำลังใจและแสดงความเชื่อมั่นว่าสมาชิกเปลี่ยนแปลงได้ เช่น "นี่ดีใจด้วยที่พวกเราสามารถทำงานได้ตามแผนการที่กำหนด การกำหนดแผนการที่ชัดเจนจะช่วยให้พวกเราเริ่มแนวทางทำงานให้สำเร็จได้ นี่เชื่อว่า

พวกเรามีความรู้ความสามารถที่จะเรียนได้ดี และสามารถเป็นพยาบาลที่ดีในอนาคตได้

จากการสังเกตกระแสกลุ่ม ผู้วิจัยพบว่า มีการพัฒนาตามขั้นตอนของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริง การวิจัยนี้หลักการที่ใช้เวลามากที่สุด คือ การสำรวจพฤติกรรมและการประเมินพฤติกรรมปัจจุบัน ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานดังกล่าว

นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริง ยังมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงถึงความเครียดที่เกิดขึ้น เช่น ข้อความในแบบสอบถามที่ว่า ฉันนอนไม่หลับในคืนก่อนที่จะปฏิบัติงาน เบื่ออาหาร มีสัปดาห์ให้การพยาบาล และหวาดผวาว่าอาจารย์จะตั้งคำถามที่ตอบไม่ได้ มีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลง (ดูภาคผนวก จ) ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดแสดงว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริง สามารถลดความเครียดในการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้